

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

YENİ DÜNYALARDA

SAYI : 36

HAYAL İLE BİLİMİN BULUŞTUĞU YER

ARALIK 2008

PROMET - 9

Garwyn buna cevap vermedi.

Slate, Vural'ı görememişti ama o gün yaşadığı bir duyguyu aynen hissediyordu. Promet'in kendisini de bir şimşekle vuracağından korkuyordu ve bir kez daha ilk adımı atmak bütün cesaretine malolacaktı.

"Slate, ne oldu, nabzın yükseldi?"

Hemen cevap veremedi, "Sadece... sadece burada olmak beni gerdi biraz, o kadar."

Çatlamış ve kararmış dudaklar, balmumu gibi erimiş olan burun, ve kömürleşip kırılmış deri... Hayır, bu insanı gerginlikten fazlasıyla karşı karşıya bırakıyordu.

Elçi, Promet'ten uzaklaşmaya devam ediyordu. Slate, ekşi bir suratla cisme bakıyordu. Bu şey gittikçe büyümüşü ve artık sivri uçlu dalgaları yumuşamıştı. Ona bakarken bile kötülük hissediyordu. "Bu şey kanser," diye düşündü. Maewyn'in içindeki bir ur gibiydi ve gittikçe büyüyordu. Boyutu F sınıfı göktaşları kadar bile yoktu; ama o büyüklüğe erişmek için bunun ihtiyaç duyduğu tek şey zamandı ve Slate o süreyi ona vermemek konusunda kararlıydı.

En azından deneyeceklerdi ve denemek kadar bir araştırma gemisinde mantıklı olan bir davranış yoktu.

Elçi, bir jetskinin itişli estetiğiyle ilerlemeye devam ediyordu. Arkasından uzanan kablolar bir bebeğin göbekbağına benziyordu ve bu bebeğin annesi Promet'ti.

Etrafındaki renk olaylarının eski çekiciliği yoktu, ama aradan sırada geçen bir şimşekle etrafı aydınlandığında geriliyordu ve bu da insanı hayran olduğunda hissettiği ürpermeye benziyordu.

Ölüm korkusu... Bir kez daha bunu yaşıyordu ve bu neredeyse komikti. Hayatı tehlike doluydu, zaten bu yüzden insanlar ölüyor. Bir gün zar onun tarafını tutmayacaktı ve o gün Düş Kabuğu Sahili'ne gidecekti.

Bu küfür gibiydi, neredeyse zarın şimdiye dek hiç onun tarafını tutmamış olduğunu düşünecekti.

"Birazdan güvenlik sınırına geleceksin Slate."

Elçi'nin hızını hemen kesti. Bu sınır, cismin tahmin edilen potansiyelinin zarar vermeyeceği (kısacası Slate'i kömür etmeyeceği) mesafeyi gösteriyordu. Buradan paratoneri fırlatacaktı ve her şey yolunda giderse cisimcik onu pişirmeyecekti.

Uzaktaki bir şimşekle gerildi. Burada, şimşekler bile sessizdi; ama etkileyiciliklerinden bir şey kaybetmiyorlardı. Elçi'nin karşı iticileri hareketi durdurduğunda kendini ondan çözdü ve kendi iticileriyle biraz yükseldi. Elçi'nin metal iskeletinin ardından, kendisiyle beraber yükselirmiş gibi

görünen cisme bakarken ürperdi. Kolundaki zıpkının da ağırlığını hissediyordu sanki.

Sadece kendi soluklarını duyuyordu ve onların hızlanmasından heyecanlandığını anlamıştı. Etrafında uçuşan görünen ve görünmeyen parçacıkların çorbasının içinde duran bu şey aslında çok zararsız görünüyordu.

Vural'ı öldürmüştü. Bunu düşününce içini kaplayan soğuk öfke ve ılık acı karşısında hafif kıvranan bir sesle "Oku atmak için hazırım," dedi.

Cevabın gelmesi fazla gecikmedi "Pekala, biz de hazırız."

Bunun üzerine hiç beklemeden kolunu doğrulttu ve diğer koluyla da bunu destekledi. Rufus Cisimciğine (ki cisimcik dendiği zamanlardan bir hayli büyüktü artık) hareket çekiyormuş gibi görünüyordu.

Bir aksiliğe mahal vermemek için başını çevirip kabloların durumuna baktı. Bir sorun görünmüyordu. Bunun üzerine yavaşça başını çevirdi. Kolu halen çekemediği hareketin gerginliğiyle duruyordu. Küfürler, öfke gibi biriktiği belli olmayan şeylerin arasına karışmıştı.

Aklından geçen cümle komikti ve nereden geldiğini de bilmiyordu. Tek bildiği, bunun Kaptan Ahab'la alakalı olduğuydu, "Bana İsmail de."

Bir süre, ama sadece kısa bir süre baktı ve sonra paratoneri ateşledi. Silah tepmişti ve zıpkın hızla ilerlerken o da iticileriyle dengelemek zorunda kaldığı ufak bir gerileme yaptı. Kolunda hissettiği tepmeye beklediğinden daha şiddetliydi.

Dengesine kavuştuğunda bakışlarını paratonerin üzerinde odaklamaya çalıştı. Kısa bir aramadan sonra, kabloyu sürükleyerek ilerleyen "oku" farketti. Onun yeterli kadar yaklaşmasını hatta o cismi vurmasını istiyordu.

Kısa bir an bunun olmayacağına inandı. Belki de kablo kısa gelecekti ya da kablo yeterli olsa bile, ok cismin dibine kadar gidecek fakat hiç bir şey olmayacaktı ve Slate, hayatının en büyük kumarını oynayacaktı.

Bir lanetti bu, ömrünün çoğunu hayatını anlamsız bularak geçirmişti ve arayışı bitip onu yaşamaya değer kılacak bir şey bulduğundaysa bu şey ölmeye değer olmuştu! Hayır, bu lanetten çok öte bir şey olmalıydı, henüz insanlığın adını verecek cesarete sahip olamadığı bir şey.

Bu düşüncelerden, sırtından başlayarak ensesine doğru ilerleyen tuhaf bir ürpertiyle sıyrıldı. Gözleri hala oktaydı. Birden bire başlığının içinde başlayan çatırdamalarla onu da izleyememeye başladı, saçları kalkmıştı ve tüyleri diken diken olmuştu. Derisinin, tüyü yolunmuş tavuk derisine benzemeye niyetlendiği sırada bunun Rufus'un yük ayarlamalarından biri olduğunu düşündü. Tam ona seslenecekti ki gözlerini alan bir parlamayla cisim kükredi.

Her şey o kadar hızlı oldu ki, Bunların gerçekleştiğinden emin olamadı. Gözleri tekrar etraftaki yumuşak havaya alıştığına ok hala ilerliyordu ancak kablonun büyük bir kısmı kararmıştı. Cisimdeyse değişiklik yoktu. Hoş, nasıl bir değişiklik beklediğini kendi de bilmiyordu ama olayın bu kadar hızlı ve sessiz olması onu ürpertmişti.

Garwyn'in endişeyle daha da cızırtılı hale gelen sesini duyduğunda bunların gerçek olduğuna inanabildi "Slate? Slate! İyi misin?"

Neşesi yerine gelmişti, en azından bundan sonra hayatıyla kumar oynadığını bilerek ilerlemek zorunda kalmayacaktı. Lanet cisim bütün öfkesini bir metal parçasına kusmuştu! "İyiym oradakilere söyle bacakl..."

Cümlesini bitirdikten sonra yakındığı şeylere bu kıyafetle sırtındaki kaşınma hissini tatmin edememesi eklenmişti.

* * *

Cismin boşalmasını hepsi hissetmişti ve Rufus cismin potansiyelinin beklediğinden yüksek olduğunu söyleyince yine soğuk bir rüzgar çıkmıştı köprüde. Halias, bu tür tahmin yanlışlarını normal karşılıyordu; ancak bugün bunların kontrolden çıkması ölümüne anlamına geliyordu ve bu ölüm hiç de hızlı ve acısız olmayacaktı.

Ancak içlerinde işi en zor olan Garwyn'di. Buradaki havayı Slate'e yansıtmamak için elinden geleni yapıyordu ve bazen bu çok zor oluyordu. Boşalma sırasında herkes korkulu gözlerle Phy'a bakıp acı haberi beklemişti. Tüm gemide hissedilecek güçte bir enerji boşalmıydı ve Slate bu cisme koruma bakımından mükemmel olmayan bir yürüyüş elbisesiyle yaklaşıyordu.

Halias "Potansiyeli sence kontrol edebileceğimizden daha mı büyük?" diye sordu. Bu ihtimal karşısında bir güç birimini daha buraya yönlendirebileceklerini düşünüyordu; ancak Rufus rahatlatıcı cevabı verdiğinde böyle risklere girmeyeceğini anladı ve yüzünün hatları biraz gevşedi.

Garwyn "Bacaklarındaki uyuşukluk geçince devam edecekmiş," dedi ve Halias ona doğru ilerledi. Slate'in kamerasının gösterdiği görüntülere bakıyordu. Rufus cisimciğini ve yanında olta gibi ilerleyen paratoneri gördü.

Slate, bu sırada Elçi'ye yaklaşıyordu, birazdan kendini bağlayacaktı. Halias kollarını yine kavuşturmuştu.

Rufus'un homurdandığını duyunca hızla o tarafa döndü. Rufus'sa sakince işine devam ediyordu. Yine de Halias için yeterli değildi bu.

"Bir şey mi oldu Rufus?"

Sıka adam ona dönmeden cevap verdi "Hayır, önemli bir şey yok. Sadece... Sadece sistem biraz yavaş çalışıyor hepsi bu."

Ardından sessizlik çöktü. Garwyn arada sırada Slate ile konuşuyor ve varlığını belli ediyordu. Bunu da Halias'ın özel ricası üzerine yapıyordu. Yaşlı adam, elektrik kesintisi

sırasında yaşadıkları iletişimsizliği planın kilit noktasında tekrar yaşamak istemiyordu.

Phy suskundu. Arada sırada Halias'a endişeyle kısa bir bakış atıyordu. Sanki onun için Slate'in sağlık durumundan ziyade Halias'ın solgun yüzü endişe uyandırıcıydı.

Elçi ile cismin temasına birkaç dakika kalmıştı. Maewyn bile olabilecekleri bekliyor gibiydi. Uzun süredir ne bir aydınlanma olmuştu gizemli sisinin içinde ne de bir ark geçmişti etraftan. Buna karşın işlemcilerin gürültüsü, Promet'in zamanla kulağın karanlık köşelerine kaçıp kendini yadsıtan homurtusu ve Rufus'un konsola yaptığı tıklamalar dışında bir gürültü yoktu.

Halias terlemişti. İçinde kötü bir his vardı. Kendini bunun tamamen psikolojik olduğuna inandırmaya çalışıyordu. Şu anda kontrolü olmadık senaryolarla kaybetme riskini göze alamazdı. Arada sırada karıncalanan ve Slate'in kamerasından gelen görüntülere bakıyordu.

Gördüklerinde değişen pek bir şey yoktu. Cismin, Elçi'nin metal iskeleti arasından izlenen görüntüsü artık tüm ekranı kaplamıştı.

Garwyn "Slate'in sırtı kaşınıyormuş," diyerek sessizliği bozdu. Buna herkes sinirli sinirli gülümsedi.

Sonra kısa bir sessizlik daha çöktü. Halias iyiden iyiye panikleyecekti ve sebebini de bilmiyordu. Zaten sinir bozucu olan da buydu, gözünden kaçan bir şey vardı sanki. Etrafına dikkatlice baktı. Bunun ne olduğunu anlamaya çalıştı.

Garwyn ekrana bakıyordu ve Slate'in ona anlattığı şeyi dinliyordu. Phy, dikkatli gözlerle Slate'in sağlık durumunu kontrole diyordu. Rufus'da güç birimiyle uğraşıyordu. Her şey normal görünüyordu.

Ardından Rufus iç geçirdi ve bir süredir tuttuğu belli olan nefesini verdi. Bunda da aslında garip olan bir şey yoktu, öyle değil mi? Sinirle etrafına bir kez daha baktı. Yine hiç bir şey göremedi. Aklının içinde dönen çarkların bazı dişli-leri eksikti, bir yerde takılıyorlar veya atlama yapıyorlardı.

"Elçi temas için hazırlanıyor. Slate hız kesiyor." Garwyn'in sözlerinden sonra bu düşünceleri bıraktı.

Dımtı! Bu ses karşısında hepsi yerinden sıçradı. Kısa bir an birbirlerine anlamadan bakiştılar. Bunun bir çağrı olduğunu ilk anlayansa Phy oldu. Cevap vermek için konsoluna gitti ve ardından köprüye Radjeck'in sesi yayıldı.

"Phy? Seni ne işin var orada adamım?" Radjeck, Phy'ın cevap vermesini beklemedi ve devam etti "Hal orada mı, burada arşivlerle ilgili ufak bir sorunum var."

Doktor, "Bir dakika," dedi ve Halias'a döndü. Yaşlı adamsa oraya gelmişti bile.

Soğuk soğuk "Sorun nedir?" diye sordu.

Garwyn bu sırada Phy'a ekranına dikkat etmesini işaret etti. Anlaşılan Slate, elçiye cisme yerleştiriyordu.

Radjeck "Hey! O kadar ciddi bir sorun değil öyle bakma bana patron! Sadece bugünkü arşivleme işini yarına bırakacağımı söyleyecektim. Ayrıca kesintiden sonra bilgisayarlar bir garip davranıyor. O kadar yavaşlar ki onları bekleyinceye dek bir kış uykusu daha çekebilirim! Üstelik çalışmaya başladıklarında abuk bir hata veriyorlar. Olası kaynanamın ruhunun onlara..."

Halias bezgin bir sesle yanıtladı. "Tamam Radjeck, arşivlemeyi yarına bırakalım olur mu?"

Radjeck bunun üzerine pek de gerçekçi olmayan bir kırılma ifadesini suratına yerleştirdi; ancak herkes biliyordu ki Radjeck bu görüşmeyi kapattığı anda sevincinden zıplayarak sosyal odaya gidecekti.

* * *

"Bir sorun mu var Garwyn?" Elçinin son ayağını oturtuyordu. Her ayakta bir matkap vardı ve bununla kendine bir delik delip içeride açılarak ayağa sağlam şekilde tutunabileceği bir yer hazırlıyordu. Etrafa saçılan parçaların bu kadar hızlı biçimde cismin etrafında dönmeye başlamaları ise şaşırtıcıydı.

"Hayır Slate, uuu... işlemcilerde bir yavaşlık var onu araştırıyoruz."

"Sana inanayım mı?"

"Elbette inanabilirsin Slate! Bir sorun olsa hemen söyledim sana."

"Pekala." Elçi'deki ani bir sarsılmayla sesi titredi bu sırada. Ardından "Elçi yerleşti, şimdi bağlantıyı tamamliyorum, burada başka bir bulutsu doğuyor galiba, önümü zor görmeye başladım."

Matkapların etrafa savurduğu parçalara Rufus cisimciğinin etrafındaki çemberlerini daraltmışlar ve yoğunlaşmışlardı.

Cevap hemen gelmedi ve endişelenmeye başladı, "Tamam, bu son aşama neredeyse başardın sayılır Slate."

"Nerdeyse," diye mırıldandı cisme bakarken, "nerdeyse..." ve son aşamaya geçti.

* * *

Halias, "Rufus, bu iş bitince bir de işlemcilerdeki yavaşlıkla ilgilenmelisin. Cismin enerji şoku belki bizim fark edemediğimiz bir soruna neden olmuştur."

Rufus başını salladı "Ona da bakarım; ama öyle bir dalganın bizim aletleri etkileyebileceğini sanmıyorum. Kalkanımız zayıf olmasına rağmen hala işe yarıyor."

Halias bunun üzerine "Yine de işlemcilerde bir sorun var," dedi.

Garwyn bu sırada Slate ile konuşuyordu. "Tamam, bu son aşama neredeyse başardın sayılır Slate."

Son aşama sözüne şaşırmıştı Halias. Bu kadar hızlı olmasını beklemiyordu. "Hangi aşamada?" diye sordu. Garwyn, "Bağlantı kablosunu yerleştiriyor," dedi. Bunun üzerine biraz olsun rahatladı yaşlı adam ve "İşi biter bitmez hiç vakit kaybetmeden buraya gelsin," dedi.

Garwyn, bunu Slate'e söyledikten sonra aldığı cevap karşısında gülümsedi. Halias ekrandan olanları izliyordu. Kamera şu anda, kendini bir vampir gibi cisimciğe gömen Elçi'nin metal aksamları arasından uzanan ağır kabloyu gösteriyordu. Onun bağlı olduğu raylı bir sitemi, Slate cisme doğru küçük hareketlerle ittiriyordu.

Rufus, aniden "Cisimciğe bağlandık, onun potansiyeli hakkında veriler gelmeye başladı!" dedi sevinçliydi sesi. Halias "Başardı," diye mırıldandı.

Garwyn, uzayın karanlıklara kaçan ufuklarına gönderdiği sinyallere cevap almışçasına sevinçli olan sesiyle "Rufus ilk verileri almış, sistem çalışıyor görünüyor Slate!" diye bağırdı.

Halias gözle görülür derecede rahatlamıştı, Garwyn'in sevincine ortak olurken içindeki kötü hislerin kaybolması karşısında neredeyse sevinçten uçacaktı.

Rufus bir şeyler denedi ve Halias'a dönüp, "Slate uzaklaşır uzaklaşmaz başlayabilirim," dedi.

* * *

"...sistem çalışıyor görünüyor Slate!"

Slate, Garwyn'in neşelenmesi karşısında gülümsemeden edemedi.

Sıkı dişlerinin arasından gülümsese de o da rahatlamaya başlamıştı. Ancak yine de gergindi. Boşalma sırasındaki kadar olmasa da cisme yaklaştığından beri saçlarının kalktığını hissediyordu. Bu, az önceki kadar şiddetli değilken, devamlı olması insanın sinirlerini bozuyordu.

"Rufus, sen uzaklaşır uzaklaşmaz başlayabilirmiş. Aslında bunu başardık sayılır Slate! Taa başından beri başardığımıza kalıbımı bastıyordum!"

Slate, Garwyn'in sevincine tamamıyla ortak olamıyordu. Koluyla zor ulaşabildiği bir yere uzanmak zorunda olduğundan yeterince hızlı yapamıyordu ama bu anda her şeyi aceleye de getirmek istemiyordu. "Bunu sağlama alır almaz gelirim, bir daha bu lanet şeye yaklaşmak istemiyorum."

* * *

Slate'in işi birkaç dakika sürmesine rağmen herkese saatler geçmiş gibi geldi. Haliyle herkes uğraşacak bir şeyler aramaya başladı. Garwyn zaten Slate ile arada sırada yaptığı küçük konuşmalarla vakit geçiriyordu. Phy, ekranındaki grafiklerdeki sıçrama sayılarını saymaya başlamıştı. Halias, kah ana pencereye yaklaşıp dışarı bakıyor, kah onların yanına gelip ekranlara göz gezdiriyordu.

Rufus içinse uzun süreden beri ilk kez incelenecek bir şey vardı ve o da bu heyecana kapılmıştı. Cismin, enerji yönünden beklediğinden dengeli çıkması şaşırtmıştı onu. Hatta bu buldukları tuhaf sistemin evrenin önemli mekaniklerinden biri olduğunu bile düşünüyordu.

Hepsi bir şekilde dalmışlardı, tuhaf biçimde akıllarını Garwyn'in çenesinden uzak tutmaya çalışıyorlardı.

Garwyn "Tamam Slate! Seni özledik!" dedi ve başını çevirdi "Geliyor."

* * *

Slate, bir süre durdu ve Promet'e baktı. Kalkanı çatlaklarla doluydu ve çeşitli katmanlar görünüyordu, sanki biri Promet'i dev sonbahar yapraklarıyla kaplamıştı. Birbirine ayrılmamak üzere karışmış renklerin arasında ölümü bekleyen birinin duyabileceği türden bir sessizlik vardı.

Yaptığı yorucu işin gerginliğiyle derin derin solurken (gittikçe yavaşlıyordu nefesi) bunları düşünüp ürperdi ve kalbinin üzerine, uzun süreliğine oraya yerleştiği belli olan bir kaya kendini hissettirdi.

Vural bu sessizliğin içindeydi ve sessiz bir yerde ses çıkarmayan her şey gibi o da sessizliğin bir parçası olmuştu.

Etrafta uçuşan parlak (ve bir şekilde ölümcül) partiküller ona çocukluğunu hatırlattı. Ancak bunun üzerinde fazla durmadı. Sadece, bir çiftlikteydi ve dizine kadar yükselen (İki bir çocuğun dizi fazla büyük bir ölçü değildi) otların arasında bir gece yürüyüşü yapmıştı. Bu sırada havalanan ve etrafında masallara yakışacak bir görüntü oluşturan ateşböceklerini hatırlıyordu.

Uzayda olmak, pek çok kelimenin içini boşaltıyordu; gündüz, gece.... Burasının yabancı ve vahşi atmosferi pek çok karışık duyguyu beraberinde sürüklüyordu. Sakinlik bunlardan biriydi.

İnsan, yeni duygular duyuyor ve bunlara yeni isimler uyduruyordu; ama Slate kendisine tanıdık gelen şeyler hissediyordu.

Gece ve gündüz, anlamsız olabilirdi ama Düş Kabuğu Sahili'nde vakit geceydi ve bu, bir gece yürüyüşü olacaktı. Promet de annesi ve babasının birbirine sırtlarını dönerek uyudukları iki katlı ev olacaktı.

Ünitesinin iticileriyle gidiyor olmasına rağmen yürüyor-muş gibi yaptı (aslında birkaç adım attı, bu onun için fazla çocukçaydı). Vural olsaydı kesinlikle yürümeye çalışırdı.

Promet'e yaklaşırken içindeki mutluluğun bununla paralel olarak artmasını sevinçle karşıladı. O gece yaklaştığı şekilde yaklaşıyordu evine, düşten çıkar gibi, ama bu düşteki ateşböcekleri ne sevgi arıyor ne de otların arasında koşan çocuktan ürküyorlardı.

* * *

Slate, yolun yarısını aştığı sırada Rufus ufak yüklemeler yapıyordu. Sistem çalışıyor görünüyordu ve bundan sonrası,

önceden hesapladıkları potansiyel dengesini kurduklarında bu sistemin işe yaramasını ummaktı.

Köprüde sıcak rüzgarlar esiyordu, gerilim kendini rahatlamaya bırakıyordu. Bundan sonrası işin bekleme kısmıydı ve buna gelinceye dek aşılması gereken tehlikeli engelleri hiçbir soruna takılmadan aşmışlardı.

Halias'ın beklediğinden de iyi yürümüştü her şey ve içindeki endişenin bir kuruntu olduğuna kendini inandırmaya başlamıştı.

Bütün ekranlar aniden kararıp köprüdeki güç kesilmeseydi kendini harika hissedecekti. İçeride, bazı LED'lerden ve ana pencereden görülebilen bulutsudaki yumuşak aydınlıktan sızabilenler dışında ışık kaynağı yoktu. Bu yüzden hepsi karanlığın içindeki silüetlere benzemişlerdi.

Bir an için kimse kıpırdamadı. Halias Rufus'a döndüğünde onun da ne olduğunu anlamadığını farketti.

Yine de sordu "Neler oldu?"

Rufus, ne olduğunu açıklamadığı belli olan bir "bilmiyorum mesajı" vermek üzere ağzını açmıştı ki bütün haberleşme ekranlarında Şale'nin yüzü belirdi..

Yeni şaşkınlık dalgasını ilk atlatan Halias oldu. Gizleyemediği bir endişeyle belki de kendini rahatlatma arzusuyla, kesinti ve garipliği hiçe sayarak "Şale, iyi misin?" diye sordu.

Şale'nin bilinci yerindeydi ama bu iyi olduğu anlamına gelmiyordu.

Görüntü karşısında herkes kendisini aciz, savunmasız ve korkak hissetti. Bilgi işlem odasında ışıklar yanıp sönüyordu, titrek bir floresan aydınlanması gibiydi ve arkada havada yavaşça dönen bir PDA görülmüyordu. Ortalık karardığında PDA'nın yumuşak ışığı karanlığı bozuyordu.

Şale hırıltılı bir sesle konuştu, "Bugün bir kahramanım, çünkü sevgilimi cezalandıracağım ve bunca erkek arasındaki tek kadına haddini bildireceğim. Ah...bunun nasıl bir his olduğunu tahmin bile edemezsiniz. Denesiniz de geçersiz işlem verirsiniz!" Ardından boğulur gibi kahkaha attı.

Halias ekranlara bakarken ciddi bir belaya saplanmış olduklarını anladı, "Şale! Şale bana..." diye onunla konuşmaya çalışacaktı ki Rufus girdi araya. "Alıcıları kapatmış, hiçbir çağrıya cevap veremez."

Halias, hiç tereddüt etmeden "Kırmızı alarm verebiliyor musun?" dedi ve Rufus'un birkaç tıklamasıyla Promet'te "kırmızılar" yandı.

Ortalık kırmızı ışıklara boğulurken, savunmasız vaziyette yakalanan bir köpeğin inlemesini andıran alarm zili çalmaya başladı.

Bunun bilgi işlem odasında da hissedildiği ekranlardan belli oluyordu. Şale, yine boynunu rahatlatmaya çalışır gibi

bir hareket yaptı ve “Ortalık şenleniyor!” diye var gücüyle bağırды ”Duyuyor musun Spintroza? Kırmızı senin için sevgilim, nazın ve işlemlerin için!”.

Garwyn “Tanrım, aklını oynatmış bu,” diye mırıldandı. Diğerleriyle küle dönen suratlarıyla bakmakla yetindi.

Şale kıkırdadı ve mırıldandı “Sevgilim, öleceğin için üzülmeyi isterdim, gerçekten! Ne de olsa bize ol denmiş ve olmuşuz. Herkes gibi oldan geldik ve öle gideceğiz, görüyor musun feleği?”

Halias başlarına yeni çıkan belanın ulaşabileceği boyutları düşünmek bile istemiyordu.

Şale gülümsedi ve “Ne yapmaya çalıştığınızı biliyorum,” dedi. Ardından yaramaz çocuğu azarlayan bir anne gibi başını hafifçe sallayıp “cık cık cık...” diye devam etti.

Ekrandan tam belli olmuyordu ama Şale’nin göz hareketlerinden, bir şeyler girdiği belliydi.

Halias “Ne yapıyor sizce?” diye sordu.

Hiçbir cevap yoktu. Rufus, bir şeyler denemeye başladı. Ardından cevap bekler gibi durdu ancak başını kaldırmamıştı. Sadece bir değişimi gözleyordu gibiydi.

Köprü’de güç tekrar geldi ve içerisi yine aydınlandı. Halias yaşlı gözlerini kırıştırtıyordu. Rufus gurur duyarak “Üçüncü birimi köprüye yönlendirmeyi başardım,” dedi. Halias ateşli bir şekilde “Harika!” dedi.

Şale’nin haberleşme ekranlarındaki soğuk görüntüsü birden bire sertleşti. “Sana hak veriyorum güzelim.” Ardından birini dinliyormuş gibi başını hafifçe çevirdi. Başıyla da olumsuz yanıtını destekleyerek “Hayır bu bir ilk değil bu yüzden kendimi affetmeyeceğim ama bunların yaptıklarından ben de hoşlanmadım,” dedi ve ekranlar karardı.

Rufus’un ekrana bakarken gülümseyen yüzü ışığı kıskandıracak bir hızla soldu.

Halias bunu farkettiler ve hiç hoşlanmadı.

“Hal?” Phy’in sesinde tatsız bir karar öncesi duygusallığını kaybeden nahoş bir tını vardı.

Halias korktuğu haberlerden birini bekleyerek ona baktı; ancak Phy’in ağzından Slate ile ilgili bir sorun dökülmedi. “Şale’ye gitsem iyi olacak belki bir nöbet geçiriyordur ve bana ihtiyacı vardır.”

Halias bunu zaten düşünüyordu; ancak onun aklından bu iş için Radjeck’i görevlendirmek geçmişti. Phy’in önerisini kısa bir an düşündü. Slate’in durumunun kötüleşmesi için herhangi bir sebep yoktu; ama Şale, Promet’in kalbinde kurtun midesindeki nineyi oynuyorsa herkes tehlikede idi ve yaşlı adamın içinden bir his bunun hayatlarının da ötesinde bir şeye malolabileceğini fısıldıyordu.

“Tamam Phy; ama yanına Radjeck’i de al. O, galiba Sosyal Oda’da...”

Doktor başıyla onayladı ve konsoldan ayrıldığı sırada Hal, araya girdi “Bir sorun olduğunda bize iletişim için ağırlık kullanarak ulaşma tamam mı?” Halias aslında bunun için Phy’in yanına Radjeck’i vermişti.

Phy’ınsa bunu düşünmediği belliydi, Halias’a sorar bir bakış attı. Hal “Radjeck yanında olacak,” dedi.

Phy’sa söylenecek başka bir şey olmadığını düşünerek köprüden ayrıldı.

“Bir şey yok Sly, inan bana...” Garwyn’in ne kadar süredir konuştuğunu ne Hal biliyordu ne de Rufus.

Halias endişeyleydi. Garwyn’e “Ona sadece buraya gelme konusunda acele etmesini söyle,” dedi. Ardından ekledi “Ne kadar var daha gelmesine.”

Garwyn,”Yaklaşık onbeş dakika,” cevabını verdi. Ünitenin iticileri elçininkilerden de yayıldı.

Hal “Onbeş dakika,” diye mırıldandı. Fazla uzun değildi; ama kıyametin kopması için yeterliydi.

Serdar Yıldız

(www.kayipdunya.com sitesinden alınmıştır.)

BONSAİ #2

Fusun A. Güçlü

BONSAİ – 2

Ve bir gün aradan beş altı yıl geçtikten sonra, yakalandığı bir bebek hastalığı onu aramızdan alacak. Evet, tabii aileler yine de bir süre üzülecekler ama, hayat bu... Ya o çocuk büyüüp tuhaf bir şeyler olsaydı, kim ister çocuğunun uluslararası bir teknoloji teröristi olduğunu görmeyi, ya da sanal görüntü müptelası olup evin içinde aslan beslemesini... Üstelik az önce sözünü ettiğim testler ve arkasından gelecek hazırlık eğitimi anne babaların çocuğun ölüm zamanını az çok kestirebilmelerini ve buna hazırlıklı olmalarını sağlayacak...

- Pekala, anlıyorum. Söylediklerinin bir çok açıdan doğru. Üstelik yaptırdığımız kamuoyu yoklamalarının bir çoğu kadınların tamamına yakın bir kısmının yalnızca bebek istediklerini, ama büyüyünce ne olacağını kestiremedikleri için çocuk doğurmaktan korktuklarını gösteriyor. Bugünkü gazetelerde yine on-oniki yaşlarındaki çocukların işledikleri bir sürü cinayetin haberleri vardı, lanet olası veletler, bir de merkez hapishanesinde isyan çıkarmışlar.

- Efendim, bakın şimdi aklıma geldi; acaba bu tür olayların haberlerinin gazetelerde, televizyonlarda daha çok yer almasını sağlayamaz mıyız? Ya da daha garantili bir yol olarak bir tv kanalına bir program hazırlatalım, yalnızca genç ve çocukların işledikleri suçları ele alan, olaylardan çarpıcı görüntülerle süslenmiş bir haber-show programı... Nasıl olur acaba? Böylelikle projemiz için geniş çaplı bir psikolojik alt yapı hazırlamış ve belki de ilacı piyasaya sürmemiz önündeki olası yasal engelleri de ortadan kaldırmış oluruz.

- Evlat, bana gençliğimi hatırlatıyorsun...Evet, ben de aynen senin gibiyim... Söylediğin çok akla yatkın, gerçi bunu bizim reklam bölümümüzün de düşüneceğinden emim ama, yine de hemen bildireyim çalışmalara başlasınlar...

Bu arada Dr. Lem'in büyük bir hızla odaya girmesi konuşmaları kesti.

- Evet doktor ne buldunuz?

- Şey efendim, üzgünüm, bilgisayarın tüm dosyalarına girdim, ama hiç bir şey yok. Merkezi sisteme bakmaları için haber gönderdim, ama birşey bulabileceklerinden kuşkuluyum.

- Evet, Bay Evren bu durumu nasıl yorumlayalım.

Alt-üst olmuştu... Herşeyin mahvolacağı, bir akıl hastanesine, hatta daha kötüsü geldiği yere geri gönderileceği geçti aklından.

- Bilemiyorum... diye mırıldandı.

- Bilemiyorum ama onu gördüm, gördüm onu. Hayal görmüş olamam, sizce ben halusinasyon gören birine benziyor muyum? Hayır gördüm onu...

- Tamam dostum sakın ol. Bilgisayarına girip mesaj bırakmanın mümkün olduğunu sen de biliyorsun, bu büyük bir olasılıkla bir saatli mesaj. Ne bileyim senin işe gelip bilgisayarını açman için gerekli olan zaman dilimi tahmin edilerek bırakılmış bir mesaj işte, sonra kendi kendini yok ediyor. Bunun yeni bir yöntem olduğunu duymuştum bir

yerlerden. Böylelikle mesajı olması istenen kişiye ulaşıldıktan sonra, mesaj otomatik olarak kendini siliyor, yani karşı tarafta herhangi birinin bilgisayar başında olması gerekmiyor. Son operasyonlardan sonra teröristlerin geliştirdikleri yeni önlem bu. Yerlerin tespit edilmesini engelliyorlar böylece. Üstelik senin durumunda olduğu gibi ek bir yararı oluyor, hepimizin sahip olduğu paranoyayı kendi leyhlerine kullanabiliyorlar. Baksana sen bile delirip delirmediğini düşünmeye başladın değil mi?

- Evet, dediğin doğru olabilir, ama merkezi sistemde bir kayıt olmuyor mu?

- Hayır dostum, bunu da engelliyorlar...

- Lanet olası herifler, peki benden ne istiyorlar? Bu projenin bilgisi çok gizli, bunu bilen kaç kişiyiz ki? Üstelik, hadi diyelim ki birimiz bunu ağzımızdan kaçırdık, söylesenize içimizden kaçımızın terörist arkadaşı olabilir?

- Bilemiyorum, belki içeriden birileri...

- Beyler, beyler sakın olun... Bu komplo teorileri gerçekten ilginç ama, elemanlarım arasında bu tür şüphe tohumlarının yeşermesinden hiç hoşlanmam. Elimizde yalnızca Bay Evren'in gördüğü bir bilgisayar mesajı var.

- Bir de düşler...

- Ha evet bir de düşler... Bu iki olgunun projeye bağlantısı olup olmadığı kesin değil, başka olasılıklar da var. Örneğin, kendinizin de belirttiğiniz gibi Bay Evren aşırı baskı altında olmanız, beyninizin denetim mekanizmalarına karşı gelmesine neden olabilir, biliyorsunuz insan beyni konusunda bildiklerimiz bilemediklerimizden az. Ayrıca bunlar bir tür şaka da olabilir, birisi bir başka şeyden dolayı size bir mesaj bırakmış, sonra da çıkan bunca gürültüden korkup mesajı silmiş olabilir. Herneyse, bunlar kısa zamanda ortaya çıkacaktır, şimdi sizden istediğim beyler, bu olayı büyütmeyin ve çalışmalarınıza devam edin. Ayrıca Bay Evren doktorumuzu bir ara ziyaret edin, size bir kaç test yapacak... Beyler, çalışmalarınızdaki gelişme haberlerini bekliyorum...

Geldiği gibi hızla odadan çıktı.

Sonraki günlerde herşey alabildiğine sakindi. Yalnız ara sıra yüzünde beliren bir gölgelenme dışında. Tanımlayamıyordu, ama içinde çok derinlerden yüzeye çıkmaya çalışan bir şey vardı. Çok eskilerden, dilin ifade etmesini bilmediği, yalnız bir başka hayatın dilinde söylenebilecek bir şeyler, ilk insana ait, dünyanın unutulmuş bilgileri zorluyordu sanki beynini...

Doktor bir sürü test uyguladı, can sıkıcı sorular sordu, bir sürü alet beynini kontrol etti. Herşey normal görünüyordu. Unutmak en iyisi olacaktı.

Bonsai Projesi hızla ilerliyordu. Yapılan televizyon programları olumlu sonuçlar vermeye başlamıştı, anket sonuçları hızla istedikleri noktaya doğru gidiyordu. Bileşimi denekler üzerinde uygulama zamanı gelmişti. Üç tane kadın bulunmuştu. Ağzı sıkı, delicesine bebek isteyen, üç tane sağlıklı kadın.

- I I I -

Eve döndüğünde onu, her zamanki gibi kendisini bekler-

ken buldu. Üzerinde beyaz çiçekli, pembe bir elbise vardı, saçları vanilya kokuyordu. Simsiyah gözleri hiç kimsede rastlanmayan bir ışıkla parlıyordu hep olduğu gibi.

- Sana elmalı kek yaptım ve domates soslu spagetti. Hoşuna gitti mi?
- Ne dışarı mı çıktın? Kimlerle konuştun, sana kim olduğunu sordular mı?
- Endişelenme hayatım, dışarı çıkmadım, siparişi internetten verdim, senin kredi kartıyla ödedim, kapıya bıraktılar.

Derin bir oh çekti. Bir gün bütün bu garipliğin sona ereceğini ümit ediyordu, ama o güne kadar hiçbir açık vermesi gerekiyordu. Boğazına kadar batmıştı, nasıl kurtulacağını bilemiyordu. İşte orada duruyordu, tek sevdiği. O'na kek yapmıştı, eski günlerdeki gibi. Kabus başlamadan önce hep olduğu gibi.

- Ellerini yıka sevgilim, sofraya hazır. Hayatım, duymuyor musun beni?

Dr. Lem, gözlerini kırpmaksızın kadına bakıyordu, sanki yeterince uzun süre gözlerini kırpmadan durabilirse şekil bulanıklaşacak, en sonunda gözden yitip gidecekti. Ama göz yaşları arasında farketti ki kadın buna izin vermeyecekti, yaklaştı ve adamın gözlerini elleriyle sildi, her zaman limon çiçeği kokan elleriyle...

- Seni yaramaz çocuk, spagettin soğusun mu istiyorsun?

Dr. Lem kalktı, banyoya gitti, kapıyı kilitlediğinde son gücü de tükenmişti, yere çöktü ve öylece kaldı. Beyninden şimşek hızıyla düşünceler akıyordu ve o ne düşündüğünü seçemiyordu. Bütün bunlar nasıl olmuştu, açıklaması neydi, kime anlatabilirdi hiçbir şey bilmiyordu. Mustafa'yı düşündü, ona olanlar neydi, ne kadarı kendi başına gelenlere benziyordu, yoksa bu lanetli projeye bulaşan herkes delirecek miydi? Delirmek; ne kadar rahatlatıcı bir fikir, kurtulmak... Gözlerini kapatıp delirmeyi diledi, aklının başından gitmesini, bedeninin kendisini ilgilendirmemesini... Bekledi, bekledi, hiç bir şey olmadı, ama birdenbire izlendiğini hissetti, panik içinde gözlerini açtığında karşısında O'nu gördü; Rayeh... Büyük bir ciddiyetle kendisine bakıyordu. Gözlerinde kızgınlık ya da çılgınlık aradı korkuyla, ama hayır yalnızca endişe vardı, büyümeye çağındaki çocuğunda garip davranışlar gözleyen bir annenin endişesiyle bakıyordu adama...

- Ray tatlım, seni bekliyordum, merak ettim, neyin var böyle?
- Bir şey yok hayatım, çok yorgunum yalnızca o kadar...
- Bu kadar çok çalışmamalısın, biraz dinlenmelisin. İstersen bir süre izin al, ben sana bakarım, seni iyileştiririm, hem ben de yalnız kalmaktan ne kadar sıkıldım biliyorsun, ikimiz için de çok iyi olur, ha ne dersin?

Gözlerinde yine o eski, o bildik çocuksu bakış belirmişti, ellerini neşeyle çırpıyordu, her yeni fikrin peşinde koşarken yaptığı gibi.

- Rayeh, biliyorsun proje...

Bir an, çok kısa bir an delice bir bakış gördü, bir ölü gözündeki kin gibi, ürkütücü, tarif edilemez... Ama sonra o uysal kadın oldu;

- Doğru bir tanem, bazen şımarık bir çocuk gibi davranıyorum değil mi? Ama sen her zaman çok nazıksın, çok iyisin... Haydi gel, yemek daha fazla beklemesin...

Yemek her zamanki gibi mükemmeldi. İnsan bu kadar iyisini şehrin en iyi restoranlarında yiyebilirdi ancak, 'Bazen o kadar da kötü değil böylesi' diye geçti aklından, yalnızca bana ait, uysal, becerikli, sıcak... Ah bir de gerçek olsa...

- Ne düşünüyorsun hayatım, projeyi mi?

Yine o soğuk his, neyin peşinde bu, neler oluyor bana...

- Hayır Rayeh, öyle oradan burdan...
- Ben ise projeyi düşünüyorum hep. Biliyorsun bunun için buradayım ben...
- Rayeh kes artık şunu, sen burada falan değilsin, bu bir tür halusinasyon, sen bize uyguladıkları yeni beyin bariyerinin bir yan etkisisin. Sen yoksun Rayeh, üzgünüm ama bunu kabul etmek zorundayız... Git artık, sen kendi dünyanda yaşa, beni de benimkinde bırak, git Rayeh...

Başını ellerinin arasına aldı, yanaklarından göz yaşları süzülüyordu, sonra o vanilya kokusunu duydu, o bayıltıcı sakinleştirici koku... Bu da mı halusinasyon diye sordu beyni. Yüzünde gezinen eller, üzerine eğilmiş kadının ılık nefesi, saçlarının mutluluk verici kokusu... Bunlar gerçikti, bütün bunlar beyninin bir oyunu olamazdı, ama eğer öyleyse neden bu kadar mutsuz olması gerekiyordu ki? Mustafa anlatmamış mıydı, kendi ülkesinde bir çok insanın yitirdiği sevdikleri ya da astral varlıklarla birlikte yaşamayı ne kadar olağan karşıladığını, bir çok yerde evlerin mezarlıkların yanı başında olduğu, insanların ölüleriyle iç içe yaşamaktan bir tür haz duyduklarını. Birlikte hayalini kurmamışlar mıydı, bir gün oraya, o ruhlar ülkesine gidip, büyük bir araştırma yapmayı, vardıkları sonuçları açıkladıklarında bilim dünyasının nasıl karışacağını, tüm değer yargılarının yeniden gözden geçirileceğini, literatüre geçeceklerini... Sessiz bir kahkaha patlattı, benim de bir hayaletim oldu, uzağa gitmeme gerek kalmadı artık.

- Ben bir hayalet değilim Ray. Neler olduğunu hatırlamıyorum, sen de anlatmıyorsun ama sürekli benim bir düş olduğumu söyleyip duruyorsun. Bu saçma proje seni çok yoruyor Ray. Bu insanlık dışı oyuna katılmak için benden bu kadar uzaklaşmana katlanamıyorum. Gidip orayı havaya uçurmak geliyor içimden...

Yine o ürkütücü bakışlar, o buz gibi ses. 'Bu benim kadının olamaz, yo bu bir halusinasyon olabilir ancak, Rayeh'in kötü bir taklidi. Acaba bu da bir tür deney mi? Birileri benim üzerimde böyle çıldırtıcı bir deneye girişmiş olabilirler mi?

O sırada, kapının zili çaldı. Kadın bir ölü yüzünün ifade-sizliğiyle kapıya bakıyordu.

- Rayeh sakın kapıyı açayım deme. Anlıyor musun sakın...

- Ama Ray, ışığın yandığını görüyorlar...
- Olsun, bırak çılsın açma.
- Peki...

Kapı bir kez daha çaldı. Sonra sessizlik... Ray bir süre bekledikten sonra kapıyı açtı. Yerdeki notun üzerindeki el yazısını hemen tanıdı, sonunda beklediğinin başına geldiğini anladı; 'Bonsai sabote ediliyor. Beni acil ara. Mustafa'

Ray notu aldıktan sonra, yüzünde garip bir gülümseme ile Rayeh'e döndü.

- Haydi sevgilim bir şeyler içelim, benim daha sonra Mustafa'ya uğramam gerekiyor.

Her zamanki uysallığıyla ayakta bekleyen kadın mutfağa doğru yöneldi.

- Yo olmaz bu sefer ben hazırlayacağım, sen biraz dinlen.
- Dinlenmek mi, yorulmadım ki...
- Tamam o zaman git otur, şimdi geliyorum.

Mutfakta önce nereye koyduğunu hatırlamadığı ilacı aradı. İlaç bulduğunda elleri titriyordu, içkileri hazırladı.

Kadın hiç itiraz etmeden bardağı bir dikişte bitirdi. Ray 'ne garip' diye düşündü, 'onu yemek yerken hiç görmedim, sofraya oturduğunda önündeki tabak hep dolu oluyor, sonra bir bakıyorum ki boş. İlk kez bir şey içtiğini görüyorum'.

Bir süre çalışma odasında oyalandı, fakat garip bir sıkıntı kaplamıştı içini, sanki bu oda ondan bir şey gizliyor gibiydi. Daha fazla duramadı, salona döndüğünde umduğu gibi bir manzarayla karşılaştı. Rayeh uyuyordu. Bir süre başında durdu, ne kadar güzel görüldüğünü düşündü, onu ne kadar çok sevdiğini. Sonra çıkması gerektiğini hatırladı, ceketini alıp çıktı. Kapıyı ardından kapadığında salonun karanlığında bir çift gözün parıltısı belirdi.

Dr. Ray arkadaşının evine vardığında, o tuhaf sıkıntının da kendisini izlediğinin farkına vardı. Eve yaklaştıkça artıyordu, 'bütün gün kapalı mekanlarda çalışmanın sonu bu işte' diye düşündü, 'bir tür klostrofobi geliştiriyor insanda.'

Kapıyı çaldığında sanki birisi arkasında durmuş, onu izliyormuş hissiyle dolmuştu, dönmeye korkuyordu, eğer dönerse, dönüp de onu görürse kötü şeyler olacağını biliyordu, panikle Mustafa'nın kapıyı açmasını bekledi. Mustafa kapıya geldiğinde yüzü allak bullaktı, arkadaşı içeri daldı. Ev darmadağındı. Birileri bütün dolapları, çekmeceleri boşaltmıştı. Dehşete kapıldı.

- Mustafa, neler oluyor. Kim yaptı bunu?
- Bilmiyorum, tek bildiğim daha da kötüsünün olduğu...
- Ne, ne gibi yani?
- Gizli dosyalarımı girildiği gibi...

Ray dünyanın başına yıkıldığını düşündü.

- Bu olanaksız, emin misin? Senin girilmesini istemedi-

ğin dosyalarına bir başkasının girmesi imkansız, o garip koruma sistemini senin dışında bilen yok, çözebilen olacağını da sanmıyorum. Yoo dostum, bilgisayarımı kırmışlar desen anlarım ama dosyalarına girmek mümkün değil.

- Ray anlamak istemiyorsun. Bitti bu iş. Bu kadarına cesaret edebilenler herşeyi yaparlar. Bu amatör işi değil, belki teknoloji casusluğu, ama onlar da ortalığı karıştırmaya gerek olmadığını bilirler, üstelik görmediğin bir şeyler daha var.

Yatak odasına gittiklerinde Ray gördüklerine inanamıyordu, her yer bebek giysileri ve cenin fotoğraflarıyla doluydu. Bir sürü bebek giysisinin içine tıktırılmış cenin fotoğrafları, duvarda ise kocaman bir yazı 'sana bile yaşama hakkı verildi...'

Ray banyoya koştu. Yediklerinin tümünü çıkardı, yüzünü yıkadıktan sonra biraz daha sakinleşmişti.... Salona döndüğünde Mustafa'nın hiç bir şey olmamış gibi oturmuş, video-dan çocukluk görüntülerini izlediğini gördü. Bir süre o neşeli çocuğu izlediler.

- Mustafa, yeter, söyle bana neler oluyor? Kim bunlar? Daha önceki düşlerle ilgisi var mı?

Mustafa garip bir yüz ifadesiyle arkadaşına döndü.

- Sen söyle Ray, bu akşam evde olduğun halde neden kapıyı açmadın? Misafirin kimdi? Karını nasıl kaybettiğini biliyorum Ray, o zamanlar birbirimizi tanımasak da ona nasıl aşık olduğumu biliyorum, şimdi sen söyle, insanın öyle bir projeye sevdiği kadını katması nasıl bir şey? Onu kaybetmek nasıl bir şey... O zamandan beri hiç bir kadını sevmediğini de biliyorum, o halde misafirinin kim olduğunu söyle bana...

Ray alt üst olmuştu.

- Mustafa bana bunları neden yapıyorsun?

- Bilmiyorum dostum, biz doğuluların hiç bir zaman yok edemedikleri tuhaf önsezileri vardır. İçimdeki bir ses bütün bu olanlarla bir ilgin olduğunu, ya da senin de başının dertte olduğunu söylüyor. Belki yüzündeki ifade, belki o gün revirde benim başıma gelenleri konuşurken söylediğin 'içeriden birileri' sözü, onu söylerken yüzündeki dehşet ifadesi, bu akşam kapıyı açmayışın ve gördüğüm o kadın silueti. Neler oluyor Ray?

- Sana söyleyemem, söylesem de anlayamazsın, çünkü ben de hiç bir şey anlayamıyorum. Delirmekten korktuğumu söylemiştin bana hatırlıyor musun, korkma o kadar da korkunç bir şey değil galiba... Ben bugünlerde eşimde geziniyorum ve bir an önce bunun olmasını bekliyorum. Sana şimdilik daha fazla bir şey söylemeyeceğim. Ama bunun teknoloji casusluğuyla ilgili olmadığını biliyorum. Sana bir zarar gelmemesi için her şeyi yapacağımı ve olayı aydınlattığımda sana her şeyi anlatacağımı bil... Daha fazla da bir şey sorma.

- Peki, öyle olsun. Ancak bu olayı bildirmem gerekiyor. Seninle olan bu konuşmamızdan söz etmeyeceğim, sen çıkıp anlatana dek susacağım.

- Sağol dostum, şimdi gitmem gerek izinle...
- Tabii, geldiğin için sağol...

Ray dışarı çıktığında ne yapacağını bilmez bir haldeydi. Eve gitmek istemiyordu. Laboratuara gidip çalışmaya karar verdi. Binada kimse yoktu, 'çalışmak için en ideal zaman' diye geçirdi aklından. İnsan psikolojisinin kimyasal karşılığı ve yeniden düzenlenmesi üzerine çalışıyordu. Bir süredir kadınların hamilelik sırasındaki psikolojik yapılarını ve değiştirebilme olasılıklarını inceliyordu, önemli araştırmalar katetmişti. Aslında bir genetikçiydi ama bir süredir beyin kimyasıyla ilgiliydi. Bir çok kişi onun açıklamadığı sonuçlara vardığını düşünüyordu. Sorduklarında alayla karşılanırdı; "ignoramus et ignorabimus". Çalışma kurallarına göre hiç kimse araştırma sonuçlarını açıklamak zorunda olmadığı için herhangi bir zorlamada bulunamıyorlardı.

Ama Bonsai Projesi birçok özelliğinin dışında, yalnızca bu yüzden bile bir ilgi konusuydu. Kimileri, Bonsai bebeklerinin çok kısa bir zaman diliminde bilinç düzeylerinin yükseleceğine, emeklemeden önce konuşacağına; kimileri aslında Bonsai bebeklerinin de büyüyeceğini ama şiddet duyguları yok edilmiş olacağından bir tür çocukluk halinin yaşam boyu süreceğinden ve ideal toplum çekirdeğini Oluşturacaklarından söz ediyorlardı. Bu konudaki rivayetler çok fazlaydı. Yakın bir zamanda projenin ilk sonuçları görüleceği için merak hayli artmıştı. Dr. Lem tüm söylenenlere kulak tıkayıp çalışmalarını büyük bir gizlilik içinde sürdürüyordu.

Aklında bin bir soru, bilgisayarının karşısında çalışırken - ki O klavyeyle çalışanlardandı, bilgisayarın metalik sesinden hiçbir zaman hoşlanmamıştı- tuşların tıkırtısına hiç benzemeyen bir ses duydu, bir ayak sesi gibi. Sonra kendi paranoyasına güldü. 'Beynin sırrı çözilemeyen oyunları' diye geçirdi aklından. Çalışmaya devam etti. Bir süre sonra farkına vardı ki bir düşünce beynini kemiriyor, kendini açığa çıkarmadan beyninin kıvrımlarında geziniyor; yerinden fırladı. Koridorlar boştu. Ama sanki ortalık görünmeyen yaratıklar tarafından istila edilmişti, fısıltılar duyduğunu zannetti. Nereye gittiğinin farkında değildi, ama kendini Dr.Mustafa'nın oda kapısında buldu, şaşırarak oda kapısının aralık olduğunu gördü. İçeriye girdiğinde fikir kendini serbest bıraktı; Rayeh... Rayeh gülümseyerek çalışma masasının arkasından bakıyordu.

- Geç kaldın hayatım...İşin çok mu uzun sürdü?
- Rayeh sen buraya nasıl girdin? Neden, neden buradasın, bugün Mustafa'nın evindeki de sendin değil mi? Neler karıştırıyorsun, bana anlat ve yok ol.

Kadın gülümsemeye devam ediyordu, yüzüne daha yakından bakınca, çok tanıdık gibi görünen bu yüzün aslında çok ürkütücü ve yabancı olduğunu farkettiler. İrkilerek geri çekildi.

- Sen Rayeh değilsin, kimsin sen? Benden ne istiyorsun?
- Kim olduğumu ve ne istediğimi ben nereden bilebilirim ki, beni yaratan sensin. Bunu yalnızca sen biliyorsun. Sen bana cevap ver bakalım, ben kimim ve ne istiyorum?
- Ben hiç bir şey bilmiyorum, hiç bir şey anlamıyorum. Yoo dur ne yapıyorsun Rayeh, dur...

IV

Ertesi gün Dr. Mustafa Evren, bütün geceyi uykusuz geçirmişliğin sıkıntısıyla ofisine geldiğinde bütün gece süren işlemlerin bir sonuca ulaşip ulaşmayacağını düşünüyordu. Polisler, ardından kurumun özel güvenlik birimi, psikologlar ve Araştırma Birimi Sorumlusu Prof. Stern. Hepsi benzer sorular sormuş, benzer yanıtlar almışlardı.

Ancak Prof. Stern bu kez daha eskisi kadar umursamaz görünmüyordu, durumun ciddiyetinin farkına varmıştı. Bunları düşünerek, alışkanlıkla her sabahki gibi kahvesini alıp odasına giderken, koridorda selam verdiği insanların kaçamak bakışlarını yakaladı. Kapısının önündeki kalabalığı gördüğünde aklına ilk gelen ofisin de evi gibi talan edildiği idi. Kalabalığı yarıp içeri girdiğindeyse gözlerine inanamadı. Çok sevdiği arkadaşı, sırdaşı Dr. Lem tavandan aşağı doğru sallanıyordu, gözleri açık, dehşetle bakıyordu. Son hatırladığı karanlıktan başka bir şey göremez olduğuydu. Gölerini açtığı anda başında Prof. Stern başta olmak üzere, önceki akşam evine gelen güvenlik uzmanları ve bir psikologun beklediğini gördü. Konuşmak istemiyordu, istese bile konuşabileceğinden emin değildi. Elini 'gidin' anlamında kaldırdı. Prof. Stern herkese dışarı çıkmalarını söyledi. Oda boşaldıktan sonra bir sandalye çekip oturdu.

- Evlat beni de görmek istemediğini biliyorum, ama sana anlatmak istediğim bazı şeyler var, eğer beni dinlersen biraz rahatlayacağını umuyorum, yok dinlemek istemezsen giderim, sonra konuşuruz, nasıl istersin?

Güçlkle konuştu;

- Dinliyorum.

- Peki o zaman. Yaklaşık altı yıl kadar önceydi. Senin yeni geldiğin zamanlardı. Duymuşsundur, burada bir trajedi yaşandı. Dr.Lem'in karısı kendini öldürdü, aynen az önce Dr.Lem'i gördüğün biçimde bulundu. Böyle bir şeyi neden yaptığı hala anlaşılabilmiş değil. Ancak bu olaydan kısa bir süre önce, sonuçlarını senin de bildiğin bir deney yapılmıştı. Kadınlardaki annelik güdüsünün yok edilmesine yönelik bir çalışmaydı bu. Bir çok denek vardı ve yine senin de bildiğin gibi sonuçları hiç de parlak olmadı. Dr. Lem'in karısı da depresif bir kişiliğe dönüştü, üstelik sosyal yönü çok güçlü, iyi bir iş kadını olmasına rağmen aniden içine kapandı, gördüğü psikolojik tedavilerden hiç bir cevap alamadı. Bir gün evinde kendini asmış bulundu, ancak daha da garip olan senin dün akşam evindeki manzaraya benzer bir görüntü onun evinde de vardı, her yer bebek eşyalarıyla doluydu. Dr.Lem karısının deney öncesinde çocuklara pek düşkün olmadığını, hiç bir zaman bebek eşyaları aldığını görmediğini söyledi. Bu olay bir süre sonra unutuldu, unutmayan tek kişi çok doğal olarak Dr.Lem'di. O zamandan beri hiç bir kadın arkadaşı olmadı. Senin projende çalışmak istediği zaman önce izin vermedim, hatta işten çıkarmakla tehdit ettim, çünkü bu çalışmanın psikolojisini iyice bozacağından endişe ediyordum. Ama beni dinlemek istemedi. Böylesi bir projede daha önce de çalıştığını, tecrübelerinin yararlı olacağını, üstelik proje yönetiminin sende olmasını istediğini, istediğin doğrultuda çalışmayı kabul ettiğini söyledi. Sanki bir tür günah çıkarma isteği taşıyordu. Sonunda kabul ettim. Sonrası bildiğin gibi... Dün akşam belki de hiç bilemeyeceğimiz bir nedenle, üstelik senin odanda intihar etmiş, sanı-

yorum bir takım dosyalarına da girmiş, ancak kapını nasıl açtığını bilemiyoruz ve garip olan bir şey daha var; kendi bilgisayarı da çalışır durumda, üstelik önemli bir dosyası açık, sanki çalışırken bir şey olmuş da aniden senin odana gitmiş gibi... Şu an evinde araştırma yapılıyor, bilmeni istediğim bir nokta daha var; güvenlik senin evine O'nun girdiğini, bütün o karışıklığı O'nun çıkardığını düşünüyor. Bilemiyorum, eğer bildiğin bir şeyler varsa, anlatmalısın, yakın arkadaşsınız, belki bir detay bir çok şeyi açığa çıkarabilir.

Düşünüyordu. Bildikleri ne işe yarayabilirdi ki, üstelik O ölmüştü. Kime ne yararı olacaktı. Sonra aklına o kadın geldi, belki kilit ondaydı, belki Ray'in ölümüyle ilgisi vardı.

- Şey bilmiyorum, aslında pek önemli bir şey yok. Ama...
- Evet evlat söyle, belki O'nu temize çıkarabiliriz.
- Dün akşam tuhaf bir şey oldu. Eve gelip ortalığı o halde görünce çok ürkütm, aklıma ilk gelen Ray'e haber vermek oldu. Evde kalıp telefon etmek yerine gidip konuşmayı tercih ettim, aslında haber vermeden gitmem ama bu kez haber vermedim. Gittiğimde evde ışık yanıyordu, kapıyı çaldım yine açan olmadı. Duymamıştır diye bir kez daha çaldım yine açılmadı. Kapıya bir not bırakıp geri dönüyordum, bahçe kapısından arkama baktığımda perdeden yansıyan iki silüet gördüm. Bir tanesi ayakta duran bir kadındı, diğeri masada oturuyordu. Merakımı yenemeyip geri döndüm, biliyorum çok ayıp ama, perdede çok küçük bir aralık vardı, oradan baktım. Uzun siyah saçlı, çok güzel bir kadındı. Ama Ray çok mutsuz görünüyordu. Kısa bir ana gördüm onları, sonra hızlıca çıktım. Garip bir seziyle dışarıda bir ağacın ardına saklandım. Az sonra Ray kapıyı açıp notumu aldı. Kapıyı kapamadan önce arkasına dönüp bir şeyler söylediğini duydum. Geldiğinde O'na neler olduğunu sordum, gördüklerimin çok az bir kısmını söyledim. O da bana kendisinin de olanlardan bir şey anlamadığını, belki de çıldırdığını, bana bir zarar gelmemesi için elinden geleni yapacağını, olay açıklığa kavuştuğunda her şeyi anlatacağını söyledi. Sonra gitti. Bu kadar...

- Anlıyorum, uzun siyah saçlı ha, Rayeh gibi.
- Kim gibi?
- Karısı.
- Peki sizin yorumunuz ne efendim, neler oluyor?
- Bu kadın işi olmasaydı, yorumum son derece netti. Ray bilinçaltına ittiği çok güçlü bir suçluluk duygusuyla yaşıyordu, bu yüzden bu projeye katıldı. Görünürde projeyi destekliyordu ama beyninin derinliklerinde bu proje asla hayata geçirilmemeli kararlılığı vardı. Bütün bu olanlar O'nun işiydi, ama sonunda dayanamadı ve kendini öldürdü. Ama şimdi bilemiyorum.

Telefon sesiyle irkildiler, ekranda güvenlik şefinin yüzü belirdi.

- Evet, söyleyin bakalım neler buldunuz?
- Efendim, bu evde anlayamadığımız bazı aletler bulduk. Çağırdığımız uzmanlar bunların robot yapımında kullanıldığını söylediler. Evde kadın giysileri ve bir kaç tel saç buldu ki fakat parmak izi araştırmamızda, Dr.Lem'in parmak izleri dışında bir ize rastlamadık. Sonuçları bugün size bir rapor halinde sunacağız.
- Teşekkürler.

Ekrana karardı.

- Daha neler olacak bakalım. Ne diyorsun bu işe evlat?
- Bilemiyorum efendim, robot teknolojisi ayrı bir uzmanlık işi. Üstelik Dr.Lem'i neden ilgilendirsın ki? O bir genetikçi.
- Evet ama biliyorsun bir süredir beynin kimyasal tepkimleri ve psikolojik güdülenme üzerine çalışıyordu.
- Evet ama bu çalışmalarında bir robot ne işe yarar ki?
- Robotuna göre değişir evlat.
- Anlamadım?
- İnsan davranışları sonsuz bir olasılıklar dizgesi, bir insanın bir olaya neden ve nasıl tepki vereceğini bulmak için binlerce etmeni gözden geçirmek zorundayız. Bir robot pekala bir prototip olarak kullanılabilir, bir tür denek.
- Ama bu, çok imkansız görünüyor bana. Milyonlarca veri, insanın tek başına altından kalkacağı bir olay değil bu. Üstelik de kimseye sezdirmeden yapması mümkün değil. Bence Ray böyle bir şey yapmaz. Ayrıca neden yapsın?
- Şu senin yaratma arzusu dediğin şey belki bir anahtar olabilir. Bilemiyorum, belki bunu açık bir bilinç halinde yapmadı. Bir sürü olasılık sayılabilir, araştırmak zorundayız. Şimdi söyle bana projeye devam etmek istiyor musun?
- Bilemiyorum efendim. Ray olmadan ne kadar ilerleyebilirim. Biliyorsunuz annelik güdüsünün yeniden düzenlenmesi konusunda O çalışıyordu. Aslında istiyorum galiba, ama doğru olur mu bilmem.
- Bunda doğru olmayan bir şey yok. Her koşulda proje devam etmeli. Toparlan evlat, bugün dinlen, yarın projenin başına dön ve çalış.
- Peki efendim.

Bu sırada telefon bir kez çaldı. Bu kez reklam bölümü sorumlusu ekrandaydı. Panik içinde görünüyordu;

- Efendim 52.kanalı açar mısınız, lütfen lütfen, çok tuhaf çok olanaksız bir şey bu, lütfen efendim acele edin.

Prof. Stern aceleyle televizyonu açtı. Spiker konuşmasına devam ediyordu;

- daha önce de denenip olumsuz sonuçlar alınmış bir bileşimi yeniden düzenleyip piyasaya çıkarmaya hazırlanan şirket, olası tepkileri önlemek için deneyi çok gizli sürdürüyor. Bu sabah elimize geçen bir mektup bu bileşimi ayrıntılarıyla anlatıyor. Ayrıca yine aynı mektupta daha önceki projeye katılmış bir kadının tanıkları yer alıyor, projenin mağdurlarından bu kadın projenin başındaki bilim adamının karısı olduğunu ve bütün hayatının alt üst olduğunu iddia ediyor. Ayrıntılar akşam haberlerimizde...
- Rayeh...
- Efendim nasıl olur?
- Az önce de söyledim ya evlat, sonsuz olasılıklar...
- Peki ya proje?
- Devam edecek evlat, devam edecek...

Fusun A. Güçlü

(Bu hikaye TBD tarafından 1998 yılında yapılan bilimkurgu öykü yarışmasında 3. olmuştur.)
(www.tbd.org.tr sitesinden alınmıştır.)

UZAY YOLU #3

Artun Özsemerciyan

UZAY YOLU – 3 BÖLÜMLER (2. ve 3. Sezon Bölümleri)

Bölüm	Tarih	Yıldız Tarihi	2. Sezon - Bölümün Adı Ve Konusu
30	15-Eylül-1967	3372.7	<i>Amok Time : Çıldırma Zamanı</i> Spock, Pon Farr denen bir deneme için Vulcan'a dönmek zorunda kalır...
31	22-Eylül-1967	3468.1	<i>Who Mourns for Adonais? : Kim Adonais İçin Yas Tutar</i> Apollo, Mürettebatı tehdit eder ve Scotty'nin kız arkadaşına aşık olur...
32	29-Eylül-1967	3451.9	<i>The Changeling : Değişim</i> Eski bir sonda, Kirk'ü yaratıcısı sanmakta ve görevinin mükemmel olmayan yaşam formlarını yok etmek olduğunu düşünmektedir...
33	6-Ekim-1967	Bilinmiyor.	<i>Mirror, Mirror : Ayna, Ayna</i> Bir iyon fırtınası; Kirk, Spock, McCoy ve Uhura'yı paralel bir evrene ışırlar...
34	13-Ekim-1967	3715.0	<i>The Apple : Elma</i> Yerliler, aslında bir bilgisayar olan, yılan benzeri bir şeye tapmaktadırlar...
35	20-Ekim-1967	4202.9	<i>The Doomsday Machine : Kıyamet Makinesi</i> Atılğan, gezegenleri ve yıldız gemilerini yutan bir makineyle savaşmak zorundadır...
36	27-Ekim-1967	3018.2	<i>Catspaw : Kedi Pençesi</i> "Cadılar Bayramı" benzeri bir senaryo mürettebatı tehdit etmektedir...
37	3-Kasım-1967	4515.3	<i>I, Mudd : Ben, Mudd</i> Mudd geri döner, artık androidlerle dolu bir gezegenin yöneticisidir...
38	10-Kasım-1967	3219.4	<i>Metamorphosis : Başkalaşım</i> Hiç yaşlanmamış bir bilim adamı, Companion isimli bulutsu bir yaratıkla bir gezegende bulunur...
39	17-Kasım-1967	3842.3	<i>Journey To Babel : Babil'e Yolculuk</i> Bir Vulcan büyükelçisi ve eşinin Spock'ın ailesi olduğu ortaya çıkar...
40	1-Aralık-1967	3497.2	<i>Friday's Child : Cuma'nın Çocuğu</i> Kirk ve Spock, bir yandan Klingonlar'ın savaşçı bir toplumla birleşmesini, diğer yandan da hamile bir kadının ölmesini önlemeye çalışmaktadır...
41	8-Aralık-1967	3478.2	<i>The Deadly Years : Ölümcül Yıllar</i> Garip bir hastalık yüzünden, mürettebat hızla yaşlanmaktadır...
42	15-Aralık-1967	3619.2	<i>Obsession : Tutku</i> Kirk'ün, Kaptan Garrovick'in gemisinde teğmenken karşılaştığı bulutsu bir yaratık Atılğan'a ve Garrovick'in oğluna saldırır...
43	22-Aralık-1967	3614.9	<i>Wolf In The Fold : Kıvrımdaki Kurt</i> Scotty katil midir, yoksa katil gizemli bir varlık mıdır?...
44	29-Aralık-1967	4523.3	<i>The Trouble With Tribbles : Tribble Sorunu</i> Kirk, buğday ve çavdar melezli olan verimli "quadottriricale" i korumaya çalışırken, hızla çoğalan "tribble"larla da uğraşmak zorunda kalır...
45	5-Ocak-1968	3211.7	<i>The Gamemasters Of Triskelion : Triskelion'ın Oyuncuları</i> Kirk, Uhura ve Chekov, bilinmeyen varlıklarca, "uç beyin"leri eğlendirmek için yapılan ölümcül oyunlarda dövüştürülmek üzere kaçırılır...
46	12-Ocak-1968	4598.0	<i>A Piece Of The Action : Hareketin Bir Parçası</i> Kirk, Spock ve McCoy, bir gezegende "dokunulmazlar"la karşılaşır...

Bölüm	Tarih	Yıldız Tarihi	Bölümün Adı Ve Konusu
47	19-Ocak-1968	4307.1	<i>The Immunity Syndrome : Bağışıklık Sendromu</i> Fev bir amip evreni tehdit etmektedir ve Intrpid'i yok edince, Atılğan göreve çağrılır...
48	2-Şubat-1968	4211.4	<i>A Private Little War : Küçük Özel Bir Savaş</i> Kirk, "Davy Crockett"vari bir gezegende, Klingonlar'ın yol açtığı bir silahlanma yarışının ortasında kalır...
49	9-Şubat-1968	4768.3	<i>Return To Tomorrow : Yarına Dönüş</i> Kirk, Spock ve bayan bir doktorun bedenleri, kayıp bir uygarlıktan sağ kalan üç kişi tarafından "ödünç alınır"...
50	16-Şubat-1968	2534.0	<i>Patterns Of Force : Güç Modeli</i> Atılğan, Nazi Almanyası'nın tekrar yaratıldığı bir gezegen bulur...
51	23-Şubat-1968	4657.5	<i>By Any Other Name : Herhangi Başka Bir İsimle</i> Kelvanlar, galaksimizin kolonize edilmeye hazır olup olmadığını öğrenmek için, Atılğan'ı tuzağa düşürür...
52	1-Mart-1968	Bilinmiyor.	<i>The Omega Glory : Omega Zaferi</i> Atılğan, mürettebatı gizemli bir virüs nedeniyle ölen bir yıldız gemisiyle, komünizmin egemen olması dışında Dünya'yla paralel bir gezegen bulur...
53	8-Mart-1968	4729.4	<i>The Ultimate Computer : Son Bilgisayar</i> Atılğan'a yeni yüklenen yeni bir bilgisayar, bir savaş simülasyonunu gerçek zanneder...
54	15-Mart-1968	4040.7	<i>Bread And Circuses : Ekmek Ve Sirkler</i> Bir gezegende, dünyadakine benzer bir toplum bulur anca burada Roma İmparatorluğu hâlâ egemendir...
55	29-Mart-1968	Bilinmiyor.	<i>Assignment:Earth : Görev:Dünya</i> Atılğan, Gary Yedi adlı bir yaratığı bulmak için zamanda geriye yol alır. Bu yaratığın amacı ise, bir atom bombasının fırlatılmasını engellemektir...
3. Sezon Bölüm Adları Ve Konuları			
56	20-Eylül-1968		<i>Spock's Brain : Spock'un Beyni</i> Kadınlar Spock'ın beynini çalıp güç kazanmak için kullanırlar...
57	27-Eylül-1968		<i>The Enterprise Incident : Atılğan Olayı</i> Kirk'ün Atılğan'ı Romulan bölgesine sokup mürettebatı tehlikeye atması, delirdiğinin bir göstergesi midir?...
58	4-Ekim-1968		<i>The Paradise Syndrome : Cennet Sendromu</i> Hafızasını kaybeden Kirk'e, kaldığı gezegenin yerlileri bir tanrı gibi taparlar...
59	11-Ekim-1968		<i>And The Children Shall Lead : Ve Çocuklar Yol Gösterecek</i> Güçlere sahip beş çocuk, gezegenleri ele geçirmek üzere Gorgon adlı bir melek tarafından yönlendirilmektedir...
60	18-Ekim-1968		<i>Is There In Truth No Beauty : Gerçekte Güzellik Yok mu?</i> Bir bilim adamı, onun flörtü ve deliliğe yol açan bir yaratığın Atılğan'ın başına açtığı sorunlar...
61	25-Ekim-1968		<i>Spectre Of Gun : Silahın Hayaleti</i> Kirk, Spock, McCoy ve Chekov, OK CORRAL silahlı savaşının ortasına ışınlanır...
62	1-Kasım-1968		<i>Day Of The Dove : Güvercinin Günü</i> Phaser'lar kılıçlara dönüşür, Klingonlar mürettebatla savaşır ve bir yaratık bu savaştan beslenir...
63	8-Kasım-1968		<i>For The World Is Hollow And I Have Touched The Sky : Dünya Boş Ve Ben Göğe Değdim</i> Yaşayacak bir yılı kalan McCoy, bir göktaşındaki rahibeye aşık olur...

Bölüm	Tarih	Yıldız Tarihi	Bölümün Adı Ve Konusu
64	15-Kasım-1968		<i>The Tholian Web : Tholian Ağı</i> Kirk kayıptır, mürettebat çıldırmaktadır ve Tholianlar Atılğan'ın etrafında bir ağ örmektedir...
65	22-Kasım-1968		<i>Plato's Stepchildren : Plato'nun Üvey Evlatları</i> Güçlü telekinetikler, Platonius gezegeninde Atılğan mürettebatını kontrol etmeye başlar...
66	29-Kasım-1968		<i>Wink Of An Eye : Göz Kırpma</i> Kirk, değişik bir zamana sahip bir toplumla karşılaşır. (Yani zamanları mürettebatınkine göre hızlıdır.)...
67	6-Aralık-1968		<i>The Empath : Empati</i> Kirk, Spock ve McCoy, üzerlerinde denemeler yapmak isteyen yaratıklarca kaçırılır. Amaçları, acıyı tedavi edebilen bir kadına başkalarını kendinden fazla düşünmeyi öğretmektir...
68	20-Aralık-1968		<i>Elan Of Troyius : Truvalı Helen</i> Klingonlar, Kirk'ün başka bir liderle evlendirmek üzere götürdüğü şımarık bir kızın peşine düşerler ve Kirk'ün ona aşık olmasına neden olurlar...
69	3-Ocak-1969		<i>Whom Gods Destroy : Tanrıların Yok Ettiği</i> Eskiden efsane olan bir kaptan çıldırır ve bir Federasyon bölgesini ele geçirir...
70	10-Ocak-1968		<i>Let That Be Your Last Battlefield : Bu Senin Son Savaş Alanın Olsun</i> Birbirini yok eden iki ırkın son iki temsilcisi savaşılmaktadır...
71	17-Ocak-1968		<i>The Mark Of Gideon : Gideon'un İşareti</i> Gereğinden fazla kalabalık ve hiç hastalık geçirmemiş bir gezegenin insanları, Kirk'ten gezegene bir hastalık yaymasını isterler...
72	24-Ocak-1968		<i>That Which Survives : Hayatta Kalan</i> Bir hologram, mürettebatın bir kısmını tehdit eder ve bir er ekibi de gezegende mahsur kalır...
73	31-Ocak-1968		<i>The Lighs Of Zetar : Zetar'ın Işıkları</i> Scotty'in kız arkadaşı, Zetar'ın ışıklarına baktıktan sonra, geleceği görmeye başlar...
74	14-Şubat-1969		<i>Requiem For Methuselah : Methuselah İçin Dilek</i> Flint adında bir adam, yanında bir robot ve bir kızla bir gezegende bulunur...
75	21-Şubat-1969		<i>The Way To Eden : Eden Yolu</i> Efsanevi Eden'i arayan uzay hippileri Atılğan'ın güvertesine gelir...
76	28-Şubat-1969		<i>The Cloudminers : Bulut Madencileri</i> Bir gezegende, yöneticiler buluttaki şehirlerde yaşarken, madenciler yeryüzüyle boğuşmaktadır...
77	7-Mart-1969		<i>The Savage Curtain : Vahşi Perde</i> Abraham Lincoln (???), Atılğan'ın güvertesine gelir ve iyiyle kötü arasındaki bir savaşta Kirk ve Spock'a yardım eder...
78	14-Mart-1969		<i>All Our Yesterdays : Bütün Dünlerimiz</i> Kirk, Spock ve McCoy, kazayla güneşi süpernovaya dönüşmekte olan bir gezegene ışınlanırlar...
79	3-Haziran-1969		<i>Turnabout Intruder : Davetsiz Misafir</i> Kirk'ün eski flörtü Dr. Janice Lester, yıldız gemisi kaptanı olmak için onunla bedenlerini değiştirir...

İÇİNDEKİLER (EYLÜL 2005 - KASIM 2008)

İsmail Şahin

BİTERKEN;

Eylül 2005 tarihinde bir deneme sayısı ile başlayıp, Ocak 2006 tarihinden itibaren her düzenli olarak çıkardığım “Yeni Dünyalarda” isimli bilimkurgu dergisi son kez karşınızdadır. Artık “Yeni Dünyalarda” diye bir dergi çıkmayacaktır.

Tam 3 sene boyunca -Caner Keler isimli bir bilimkurgu sever dışında- hiçbir katılım olmadan dergiyi tek başıma büyük bir özveriyle çıkarmaya çalıştım. Ancak son zamanlarda sıkılmaya başladığımı fark ettim. Bu durum derginin çıkış tarihlerine de yansdı. Bazen yeni sayı bir hafta geç çıkmaya başladı.

37 sayı boyunca dergide çıkan yazıların listesi aşağıda.

SAYI	YAZI	YAZARI
0 – EYLÜL 2005	Niçin “Yeni Dünyalarda” Neden Bilimkurgu Ülkemizde Çıkan Bilimkurgu Dergileri Ölüm Bölgesi	İsmail Şahin Alpan Göksu İsmail Şahin Mehmet Emin Arı
1 – OCAK 2006	Çıkarken Neden Bilimkurgu Düşüncelerin Bilimle Buluştuğu Yer Kitaplık (Çağlayan - Yeni Dünyalarda Dizisi) Sıkıntı Alzaf Mabedi Ülkemizde Çıkan Bilimkurgu Dergileri Robotla Röportaj Tuz Çölü Xar’ın Gezegeni	İsmail Şahin Alpan Göksu Çilem Kılıç İsmail Şahin Dr. Erkan Ergen Ozan Aslan İsmail Şahin Ayşegül Engin Emre Adıgüzel Altuğ Gürkaynak
2 – ŞUBAT 2006	Kıyamet Kristalleri – 1. Bölüm 13. Gökdelen – 1. Bölüm Delik Kitaplık (Baskan – Bilimkurgu Dizisi) Türkiye’de Bilimkurgu Üretimi Kıyamet Kristalleri – 2. Bölüm 13. Gökdelen – 2. Bölüm Evrensel Mahkeme Tutanakları -Bölüm 6- Isaac Asimov Kitaplık (Okat – Uzay Dizisi) Ölümler Ülkesi Kaza	Serhan Vural Serkan Turan Murat Yılmaz İsmail Şahin Dr. Özlem Alpin Serhan Vural Serkan Turan Mehmet Emin Arı Burak Ata İsmail Şahin Afşar Çelik Onur Yalçın
4 – NİSAN 2006	Kıyamet Kristalleri – 3. Bölüm 13. Gökdelen – 3. ve 4. Bölümler Reema Seltmar Tekniker	Serhan Vural Serkan Turan Burçak Mine C. Erkan Bulak
5 – MAYIS 2006	Kıyamet Kristalleri – 4. Bölüm Son Hatırladıklarım Melez HAL’e Şarkı Söyletmek İleri Teknoloji Kitaplık (Altın Kitaplar – Uzay Yolu Dizisi) Dağıldılar Dune Z	Serhan Vural Çiğdem Kayhan Zübeyir Tokgöz Rıdvan Duyar Burak Yılmaz İsmail Şahin Ayşegül Engin Nimet Akün Onur Yalçın
6 – HAZİRAN 2006	Kıyamet Kristalleri – 5. Bölüm Karanlık Mars Tehlikeli Oyun Solaris	Serhan Vural Selim Soysal Bülent Eriş Ali Aksöz Caner Baydemir
7 – TEMMUZ 2006	Kıyamet Kristalleri – 6. Bölüm İn Finalis Rüyamdaki Uzay Aracı Uzay Uçuşları Alanında Bilimkurgu Ve Gerçekler Ne Yaptığımı Biliyor musun? Yıldız Çocuk Asimetrik Cennet Mahallesi	Serhan Vural Sinan Okan Çavuş Hanife Çıta Alper Kaan Bilir Bora Gürel Emre Adıgüzel Mine C. Afşar Çelik

8 – AĞUSTOS 2006	Kıyamet Kristalleri – 7. Bölüm Zenar'ın Geleceği – 1. Bölüm Gozul Projesi Şehidan – 1. Bölüm Parlayan Geceler Dune ve Matrix	Serhan Vural Murat Yılmaz Ceyhun Tansu Ebinc Pınar Karaca I Robot (?????) Emre Karadeniz
9 – EYLÜL 2006	Kıyamet Kristalleri – 8. Bölüm Ufo Zenar'ın Geleceği – 2. Bölüm Şehidan – 2. Bölüm Raw Darkness Gerçek Mavi Robot ve İnsan Mağara	Serhan Vural Deyvid Murat Yılmaz Pınar Karaca Mine C. Mehmet Şafak İlker Bozdemir Mustafa Yelkenli
10 – EKİM 2006	Kıyamet Kristalleri – 9. Bölüm Şehidan – 3. Bölüm Mühendis 45 Dakika Mektup Dünyanın Yaşayan Tek Adamı Son Gezegen – 1. Bölüm Özgür İrade – 1. Bölüm	Serhan Vural Pınar Karaca İlkem Yıldız Cengiz Arabacı Bahar Kayhan E. Kıvanç Kemaloğlu Caner Baydemir Burak Yılmaz
11 – KASIM 2006	Kıyamet Kristalleri – 10. Bölüm Şehidan – 4. Bölüm Son Gezegen – 2. Bölüm Özgür İrade – 2. Bölüm Siber Velet Sevgilim Bir Uzaylı Kıyamet Kristalleri – 11. Bölüm Organik Makinalar Son Gezegen – 3. Bölüm 13. Hasta Bilimkurgu Hikaye Çukur Yolcuları	Serhan Vural Pınar Karaca Caner Baydemir Burak Yılmaz Yazarı Bilinmiyor Hanife Çıta Serhan Vural Ercan Döver Caner Baydemir Afşar Çelik Oktay Öztürk Ahmet Alkan
13 – OCAK 2007	Kıyamet Kristalleri – 12. Bölüm Son Gezegen – 4. Bölüm Kaptanın Seyir Defterinden Anderia Kire Sömürgecilik Tarihi İçeridekiler Ve Dışarıdakiler Galaktik Konsey	Serhan Vural Caner Baydemir Ayşegül Engin Hakan Ertılav Hakan Ertılav Akın Başal Hakan Ertılav
14 – ŞUBAT 2007	Kıyamet Kristalleri – 13. Bölüm Aydakis Arıza Ilık Kar Yağmurlu Gün (Uyanış) Zaman Makinası	Serhan Vural Mahir Adıgüzel Ümit Yaşar Özkan Deniz Erhan Altuğ Gürkaynak Cihan Gülbudak
15 – MART 2007	Kıyamet Kristalleri – 14. Bölüm Ölü Gezegen – 1. Bölüm Biz Ne Yaptık? Kalkanların Bekçileri Son Milenyum	Serhan Vural Ali Öztürk Mahir B. Aşut Afşar Çelik Ufku
16 – NİSAN 2007	Kıyamet Kristalleri – 15. Bölüm Ölü Gezegen – 2. Bölüm Ekim – 1. Bölüm Mag K-3 Savaş – 1. Bölüm	Serhan Vural Ali Öztürk İrem Mutlu Egemen Koşar Mert Süğlün
17 – MAYIS 2007	Kıyamet Kristalleri – 16. Bölüm Ölü Gezegen – 3. Bölüm Ekim – 2. Bölüm Savaş – 2. Bölüm	Serhan Vural Ali Öztürk İrem Mutlu Mert Süğlün
18 – HAZİRAN 2007	Kıyamet Kristalleri – 17. Bölüm Savaş – 3. Bölüm Çöplük – 1. Bölüm Osagai Sözlüğü – 1. Bölüm	Serhan Vural Mert Süğlün Nurettin Tan Arzu Çur
19 – TEMMUZ 2007	Kıyamet Kristalleri – 18. Bölüm Kontrol Çöplük – 2. Bölüm Osagai Sözlüğü – 2. Bölüm	Serhan Vural Serdar Hamdi Semiz Nurettin Tan Arzu Çur

20 – AĞUSTOS 2007	Kıyamet Kristalleri – 19. Bölüm Çöplük – 3. Bölüm Osagai Sözlüğü – 3. Bölüm Star Craft : Tehlikeli İttifak	Serhan Vural Nurettin Tan Arzu Çur Gökhan Sürmelioglu
21 – EYLÜL 2007	Kıyamet Kristalleri – 20. Bölüm Arithar Gezegeni Ve Katmanları – 1. Bölüm Askares'in Çocukları Sürgün	Serhan Vural Güliz Gülgeroğlu Abdullah Şevki Aziz Hayri
22 – EKİM 2007	Robot Ve Savaş Arithar Gezegeni Ve Katmanları – 2. Ve 3. Bölümler Deniz Bebek – 1 Bekçilerin Beşikleri	Onur Gürleyen Güliz Dülgeroğlu Julia Mandelbrot Afşar Çelik
23 – KASIM 2007	Arithar Gezegeni Ve Katmanları – 4. Ve 5. Bölümler Deniz Bebek – 2 Sonsuzluğun Sonu Savaş Planları Botanik Bahçesi Ölümsüzlüğün Gıcık Sırrı Kitaplık	Güliz Dülgeroğlu Julia Mandelbrot Erhan Turgut Deniz Sağlam Selma Mine Doğu Yücel İsmail Şahin
24 – ARALIK 2007	Arithar Gezegeni Ve Katmanları – 6. Bölüm Kader Yolu -1-2-3- Mikrop Yeni Arzın Kalkanı Ay Çekirdeği Kesişme Kurtarıcı -1-2-3. Bölümler	Güliz Dülgeroğlu Ceyhan K. Mustafa Yelkenli Afşar Çelik Birol Günseren Çağrı Aktaş Hanife Çıta
25 – OCAK 2008	Arithar Gezegeni Ve Katmanları – 7. Bölüm Kara Delik Kapı Değişim – 1 Bilimkurgu Yazarlarının Keşfettikleri Gezegenler – 1. Bölüm Gökkule Düşen Adam	Güliz Dülgeroğlu Mehmet Emin Arı Emre Tekgür Ali Öztürk İsmail Şahin Güven Solak Mete Gürel
26 – ŞUBAT 2008	Arithar Gezegeni Ve Katmanları – 8. Bölüm Uzak Gezegenin İnsanları Kurtarıcı – 4. Bölüm Değişim – 2. Bölüm Bilimkurgu Yazarlarının Keşfettikleri Gezegenler – 2. Bölüm Deney Onarım Uzaylı	Güliz Dülgeroğlu Süreyya Hanife Çıta Ali Öztürk İsmail Şahin Mustafa Yelkenli Aziz Hayri Ateşhan Örs
27 – MART 2008	Türkiye'den Bilimkurgu Haberleri Bilimsel Haberler Dikkat Edin Kitaplık – Mevki Uygarlığı Y Komplosu Kopyacı Mars'ın Gözleri Arıza	Caner Keler Caner Keler Gözlemci Öner Kaynakdemir İsmail Yiğit Murat Yılmaz Afşar Çelik Ekrem Kasım
28 – NİSAN 2008	Türkiye'den Bilimkurgu Haberleri Bilimsel Haberler Promet – 1. Bölüm Barışı Saklamak Gözlük Mumyanın Ölümü	Caner Keler Saffet Güler Serdar Yıldız Çağrı Aktaş Ali Akdoğan Cem Kılıç
29 – MAYIS 2008	Türkiye'den Bilimkurgu Haberleri Promet – 2. Bölüm İlk, Son Ve En Uzun Yolculuk Elyzium Konuşma Gattaca : En Son Cesur Yeni Dünya Çocuk Oyunu	Caner Keler Serdar Yıldız Hasan Özkan Mustafa Emre Özgen İsmail Şahin Murat Göç Ayşegül Engin
30 – HAZİRAN 2008	Promet – 3. Bölüm Kaçış – 1. Bölüm Uyumlandırma Fiyaskosu Armoni – 1. Bölüm	Serdar Yıldız Ali Öztürk Afşar Çelik Yazarı Bilinmiyor

31 – TEMMUZ 2008	Promet – 4. Bölüm Kaçış – 2. Bölüm Elsa Armoni – 2. Bölüm	Serdar Yıldız Ali Öztürk E. Asım Öztürk Yazarı Bilinmiyor
32 – AĞUSTOS 2008	Promet – 5. Bölüm Jana 113766 Araştırmacısından Kesitler – 1. Bölüm Yeni Arz'da Evlilikler Zamansız Geçiş – 1. Bölüm	Serdar Yıldız Gökçe Ozan Akın Akça Afşar Çelik Sevim Türkoğlu
33 – EYLÜL 2008	Promet – 6. Bölüm 113766 Araştırmacısından Kesitler – 2. Bölüm Zamansız Geçiş – 2. Bölüm Keşif Kişisel Kurgu Gönül Dili – 1	Serdar Yıldız Akın Akça Sevim Türkoğlu Zübeyir Gökgöz Umut Güzel Murat Yılmaz
34 – EKİM 2008	Promet – 7. Bölüm Gönül Dili – 2. Bölüm Tarihin Sonu Uzay Yolu – 1. Bölüm Kitaplık : Evrenin Türk Bekçileri Yıldız Köprüsü	Serdar Yıldız Murat Yılmaz Abdullah Şevki Artun Özsemerciyan İsmail Şahin Hasan Erkan
35 – KASIM 2008	Promet – 8. Bölüm Yıldız Köprüsü – 2. Bölüm Kanatlarım Gerçek Keşif Uzay Yolu – 2. Bölüm Nuh'un Gemisi Bonsai – 1. Bölüm	Serdar Yıldız Hasan Erkan İmren Mutlu Recai Dinçer Artun Özsemerciyan Kadir Özen Füsün A. Güçlü
36 – ARALIK 2008	Promet – 9. Bölüm Bonsai – 2. Bölüm Uzay Yolu – 3. Bölüm Biterken - İçindekiler	Serdar Yıldız Füsün A. Güçlü Artun Özsemerciyan İsmail Şahin

YENİ DÜNYALARDA

HAYAL İLE BİLİMİN BULUŞTUĞU YER

(EYLÜL 2005 - ARALIK 2008)